

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2020, č. j. 1 Az 23/2020 – 32, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2020, č. j. OAM-26/ZA-ZA11-ZA22-2020, kterým žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „*zákon o azylu*“), neboť shledal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalobce totiž, ačkoli podal tuto žádost opakovaně, neuvedl nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opětovné vedení správního řízení. Městský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 22. 9. 2020, č. j. 1 Az 23/2020 – 32.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) blanketní kasační stížnost, se kterou současně spojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvádí, že účinky správního rozhodnutí pro něj znamenají nenahraditelnou újmu, neboť bude muset z území ČR vycestovat a fakticky mu též bude upřeno právo na soudní ochranu. Případné pozitivní rozhodnutí kasačního soudu by pro něj po vycestování ztratilo význam. Žalobce konstatoval, že žádá o přiznání odkladného účinku zejména s ohledem na to, že jeho žádost o mezinárodní ochranu nebyla posouzena meritorně. Podle něj zároveň přiznáním odkladného účinku nevznikne újma jiným osobám a toto přiznání nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Naopak není ve veřejném zájmu, aby bylo vykonáno správní rozhodnutí, které porušuje řadu zákonných ustanovení a mezinárodních závazků, jak žalobce uváděl v žalobě.

[3] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Namítá, že zákonné podmínky pro tento postup nejsou v dané věci splněny. Situace stěžovatele není nikterak výjimečná oproti jiným žadatelům o mezinárodní ochranu, kteří jsou v obdobném postavení. Vznik újmy měl konkrétně osvědčit právě stěžovatel, nestačí přitom jen obecně poukázat na možnost jejího vzniku. Hrozící újma musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí a musí mít určitou intenzitu. Tvrzení stěžovatele v návrhu jsou toliko obecná a neprokazují vznik takového závažného následku, který by se dal kvalifikovat jako újma ve smyslu příslušných zákonných ustanovení. Žalovaný proto navrhuje, aby kasační stížnosti stěžovatele nebyl přiznán odkladný účinek.

[4] Kasační stížnost zásadně nemá podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v nedávném usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 – 38 (všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), konstatoval, že „[o]becně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“ Rozšířený senát v citovaném usnesení dále uvedl, že soud rozhodující o odkladném účinku vždy poměřuje újmu, která hrozí stěžovateli, a újmu, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, stejně jako možný rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[6] Podstatné je, že hrozící újmu a individuální okolnosti, které odůvodňují přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí přdestříit a doložit právě stěžovatel, který se přiznání odkladného účinku svým návrhem domáhá. Platí též, že institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno; tento postup proto musí být vyhrazen jen pro výjimečné případy.

[7] Ve světle výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že kromě obecného poukazu na právo na soudní ochranu a vzniku újmy v souvislosti s vycestováním z území ČR, stěžovatel v návrhu nic konkrétního neuvedl. Uvedené okolnosti podle zdejšího soudu bez bližšího zdůvodnění nepředstavují výjimečný a mimořádný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovanému je nutno dát za pravdu v tom, že takto obecné a ničím nepodložené tvrzení nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku. Není úlohou tohoto soudu, aby argumentaci za stěžovatele domýšlel, neboť to byl právě on, kdo byl povinen řádně specifikovat, jaká konkrétní újma mu v důsledku

pokračování

vykonání napadeného rozhodnutí hrozí a svá tvrzení odpovídajícím způsobem doložit. To se však nestalo.

[8] Kasační soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé. Proto ani odkaz stěžovatele na znění žaloby a jeho tvrzení, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, nemohlo být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť při něm meritorní přezkum napadeného správního (respektive soudního) rozhodnutí neprobíhá. Důvodem pro přiznání odkladného účinku může být slovy zákona pouze situace, v níž by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, za současné absence rozporu s důležitým veřejným zájmem (srovnej § 73 odst. 2 s. ř. s.). Vlastní důvodnost kasační stížnosti se tedy při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku neposuzuje.

[9] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel neprokázal, že by výkon napadeného rozsudku pro něj znamenal újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 odst. 1, větou druhou s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu